

Werken aan het gr

Het ene familiebedrijf is het andere niet. Het is niet altijd even vanzelfsprekend dat de zoon of de dochter vader opvolgt wanneer die het voor gezien houdt. Voor Meiny Prins, algemeen directeur van Priva, is de keus voor het familiebedrijf een weloverwogen keus geweest. 'Het was absoluut geen automatisme.'

Tekst Bpublished **Fotografie** Bert de Jong

'Wanneer kwam het voor het eerst bij me op om het stokje van mijn vader over te nemen?' Dat was in 2000. Op dat moment bestond Priva nog uit een aantal verschillende BV's, met daarboven de holding. Mijn vader wilde destijds meer afstand nemen van de onderneming en was al op zoek naar een opvolger. Zijn grootste wens was om Priva als een echt familiebedrijf te laten voortzetten. Dus niet alleen in het aandelenbeheer maar ook in het management.'

'Ik heb een zus en een broer. Van ons drieën ben ik de oudste. Mijn broer, die twaalf jaar jonger is, is anderhalf jaar geleden begonnen binnen Priva. Dat is heel leuk. En spannend tegelijk. Je bent niet alleen broer en zus maar je gaat ook op een professioneel niveau met elkaar aan de slag. Voor mijzelf was dat een heel waardevolle ervaring. Onze relatie is heel hecht en open. Je kan daardoor dingen met elkaar bespreken zonder dat dat meteen actueel wordt binnen de organisatie. Regelmatig zitten we met elkaar te sparren, gekke dingen te bedenken. Daar wordt niet meteen gewicht aan gehangen. Dat is prettig.'

'Of ik ook voor iets totaal anders had kunnen kiezen? Jazeker. Het was absoluut geen automatisme om het bedrijf van mijn vader over te nemen. Het carrièrepad dat ik hiervoor heb afgelegd (zie inzet, red.) was bepaald geen logische weg. Ik had net zo goed een andere richting in kunnen slaan. Maar – achteraf ben ik blij dat het zo gelopen is. Ik heb mezelf op veel gebieden kunnen ontwikkelen. Datzelfde gun ik ook mijn eigen gezin. Ik heb een zoon van eenentwintig en een dochter van achttien. Ik heb nog geen idee wat die latter precies gaan doen. Het belangrijkste is dat ze hun eigen weg zoeken.'

'De afgelopen vier jaar is hier heel veel gebeurd. In 2004 zijn we nieuwe strategische kaders neer gaan zetten. In 2005 zijn we begonnen met een grootschalig veranderingstraject, Priva United. Dat is nu zo goed als afgerond. Er staat een nieuw gebouw, twee bedrijven zijn samengevoegd tot één, we hebben een nieuw HR-beleid en de Priva Academy is opgericht. Het klinkt misschien heel gemakkelijk als ik het zo even in een rijtje opnoem maar het is een enorm werk geweest, van ons allemaal hier, om dat voor elkaar te krijgen.'

'Iedereen heeft last van de crisis. Wij dus ook. Voor de gehele glastuinbouwsector wordt dit jaar een gemiddelde omzetsdaling verwacht van vijftientig procent. De Nederlandse glastuinbouw heeft een exportwaarde van maar liefst veertien miljard. Dat is een enorm economisch cluster. Halverwege 2008 al viel de kredietverzekering zo goed als geheel weg. Dat heeft de hele handel stilgelegd. Alsof er een vrachtvliegtuig met duizend kilometer per uur in één keer uit de lucht werd gehaald. Desalniettemin ben ik ervan overtuigd dat we ook hier doorheen komen. Dat Priva een familiebedrijf is, is nu zeker een voordeel. We zijn niet leeggeroofd door aandeelhouders of door een of ander hedgefund.'

'Ik wil verschil kunnen maken. Met Priva wil ik een bijdrage leveren aan maximale duurzaamheid. Er is in technisch opzicht al heel veel mogelijk. Neem energieuclustering: woonwijken of bedrijventerreinen die volledig self-supporting zijn, waarvan de warmtevoorziening gekoppeld is aan bijvoorbeeld de glastuinbouw. Die technologie biedt zoveel kansen; daarmee kunnen we enorme besparingen realiseren.'

Maar het wordt nog te weinig gedaan! In plaats daarvan bouwen we liever een kolencentrale op de Maasvlakte. De tweede uitdaging die ik met Priva wil aangaan, is de waterkwestie. We moeten op zoek naar manieren om de voedselproductie op peil te houden, met zo zuinig mogelijk watergebruik. De manier waarop wij met water omgaan, moet anders.'

'Politieke interesse heb ik zeker. De laatste jaren heb ik veel lobbywerk gedaan, vooral voor Greenport, om de glastuinbouwsector verder op de kaart te zetten. Of ik ook serieuze politieke ambities heb? Vooral sinds mijn uitverkiezing van Zakenvrouw van het Jaar wét ik dat je gehoord kan worden en de nodige invloed kan uit oefenen. Op de barricades klimmen is echter wel iets anders. Ik zet me liever in voor het grotere geheel. Voor wat zich rondom de politiek afspeelt. Ik wil verbindingen leggen. Politici hebben nogal eens de neiging om op hun eilandje te gaan zitten en zich alleen bezig te houden met hun eigen beleidsafdeling. Terwijl de hele wereld juist beweegt en innoveert op de grenzen van landen, sectoren en bedrijven. Die eilandmentaliteit kan echt niet meer.'

Zakenvrouw van het Jaar

In het begin van haar carrière werkt Meiny Prins enkele jaren in het onderwijs. Na een opleiding Grafisch Ontwerpen aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag richt zij ontwerp- en communicatiebureau De Stal (later Proforma) op. In 2002 rondt zij haar studie Strategisch Management af aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. In 2003 start Meiny Prins met het ontwikkelen van de groepsbrede strategie binnen Priva. In 2004 treedt zij aan als directeur en in 2007 wordt zij algemeen directeur van Priva. In 2009 wordt Meiny Prins verkozen tot Zakenvrouw van het Jaar.

Priva is wereldwijd marktleider in klimaat- en procesbeheersing voor de glastuinbouw en internationaal specialist in gebouwbeheersystemen. Het bedrijf werd in 1959 opgericht door Jan Prins. Priva heeft 400 werknemers in dienst en vestigingen in zeven landen. Het hoofdkantoor, Priva Campus, staat in De Lier, gemeente Westland.

met

grote geheel

s daar-
Maas-
il aan-
c naar
ouden,
waar-

heb ik
om de
. Of ik
s mijn
ik dat
uitoe-
ets an-
. Voor
indin-
om op
e hou-
le we-
n lan-
it kan

fisch
nica-
ernus
Priva.
Prins

cialist
ers in
nd.

